

MENORQUINS PEL TERRITORI

BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

BUTLLETÍ NÚM.

062

Setmana 5

Febrer de 2017

menorquinspelterritori.org

Menorquins pel Territori

@Menorquinspt

menorquinspelterritori

ACTUALITAT

- Descens de la producció d'energia renovable

La producció d'energia renovable arriba al nivell més baix dels darrers 7 anys a l'illa, representant un 3,2 % del total generat. L'únic responsable del descens és la meteorologia, ja que el parc de renovables «segueix estancat», reconeix el coordinador de les Directius Energètiques de Menorca (DEM). Si més no, la caiguda de la producció ha estat desigual. La més perjudicada, la fotovoltaica.

➤ [Notícia a Menorca.info: «La producción de energía renovable en la Isla cae al nivel más bajo de los últimos 7 años»](#)

- El consorci de residus i energia de Menorca rep la màxima distinció pel seu treball

ASPAPEL (Associació Espanyola de Fabricants de Pasta, Paper i Cartró) ha valorat el nivell d'excel·lència de les entitats locals en la gestió de la recollida selectiva de paper i cartó durant la campanya 2016, atorgant una, dues o tres *Pajaritas Azules* en funció de la valoració obtinguda. Així, en aquesta edició s'han distingit 29 entitats locals, de les quals només sis han rebut el màxim reconeixement representat per tres *Pajaritas Azules* i una d'elles ha estat pel Consorci.

➤ [Entrada al web del CIME: «ASPAPEL atorga al Consorci de Residus la màxima distinció pel seu treball en la gestió de la...»](#)

- Millora significativa en els nivells de nitrats a la xarxa d'aigua de Maó

En el primer anàlisi realitzat el 2017 es determina que en cinc de les set xarxes de distribució d'aigua existents a Maó, la qualitat ha millorat. A la de Cala Llonga es manté el nivell de contaminació per nitrats i només a Llumaçanes es detecta un increment. La única part del terme municipal que conté l'aigua en unes condicions d'acord a les recomanacions de la OMS és Sant Climent. Si més no, s'espera una millora amb les dades del mes de febrer, pel fet que el gran cabal d'aigua en forma de precipitacions registrades el mes de gener, emplenaran els aqüífers diluint els nitrats.

➤ [Notícia a Menorca al dia: «Bajan los nitratos del agua de Maó»](#)

- Finalització de les obres del camí de Son Saura

Les obres, executades durant el mes de gener de 2017, han comptat amb un pressupost de 145.000 €, finançat a mitges entre el Consell Insular de Menorca i l'Ajuntament de Ciutadella. Amb aquestes obres s'ha millorat el paviment del camí de Son Saura a Ciutadella. La rehabilitació ha consistit en el reforç del ferm d'un tram municipal de 2.600 metres mitjançant una nova capa de 4 cm d'aglomerat asfàltic en calent.

No t'oblidis de contrastar totes les fonts d'informació.

➤ [Notícia a Menorca al dia: «Finalizan las obras del Camí de Son Saura, financiadas al 50 % por Consell y Ayuntamiento»](#)
➤ [Entrada al web del CIME: «Finalització de les obres de millora del paviment del Camí de Son Saura a Ciutadella»](#)

- Reafirmació de Maó com a ciutat acollidora de refugiats

L'equip de govern i oposició de l'Ajuntament de Maó han volgut aquest divendres posar en relleu amb una pancarta amb el lema: «Maó, ciutat d'acollida per a les persones migrants i refugiades». També hi han assistit representants del Fons Menorquí de Cooperació i de la plataforma Benvinguts Refugiats Menorca amb l'objectiu de fer visible el problema dels refugiats. Per part de la coordinadora, s'ha fet manifest d'elaboració d'un pla d'acollida i també una labor de coordinació entre els municipis i el CIME amb el fi d'impulsar un pla de recursos i accions.

No t'oblidis de contrastar totes les fonts d'informació.

- [Noticia a Menorca.info: «Maó se reafirma como ciudad de acogida para refugiados»](#)
- [Per a més informació: Fons Menorquí de Cooperació.](#)

- Expropiacions per a millores en el tram de carretera entre Ferreries i Ciutadella

El Consell de Govern ha declarat l'urgent ocupació dels terrenys afectats per portar a terme l'expropiació relativa al projecte de millora de la carretera general entre Ferreries i Ciutadella a sol·licitud del Consell Insular de Menorca. Amb l'objectiu de dotar la carretera amb les mesures i condicions adequades de seguretat vial pels vehicles motoritzats i no motoritzats.

- [Noticia a Menorca.info: «Aprueban expropiación para las obras de la carretera Ferreries-Ciutadella»](#)

OPINIÓ

- La memòria dels menorquins

Generalment, el tema de la memòria es sol entendre sempre com memòria històrica. De fet, això és una metàfora, una obvietat. Òbviament, tota memòria és històrica, en el sentit que es refereix al passat, més concretament a la imatge que ens construïm del passat. Per regla general, associem directament la memòria històrica amb o bé a l'Holocaust jueu o bé amb la guerra civil. No obstant això, la memòria és quelcom molt més complex. Memòria és un concepte difícil de definir, però si ho haguéssim de fer diríem que és una imatge del passat construïda des de la contemporaneïtat mitjançant les transmissions d'aquest patrimoni que és la memòria. Per tant, la memòria no és quelcom estable, immòbil o finit, ans al contrari, la memòria és canviant. I això és important entendre-ho, perquè no és el mateix la memòria de la guerra civil ara que fa trenta anys. Amb tot, memòria històrica té unes connotacions que no deixen de ser molt limitades, i per tant, el concepte és útil, com tota convenció, però que realment es queda curt, o senzillament és una metàfora.

Si partim de que la memòria és tota imatge del passat —i aquí alguns es preguntaran la diferència o similitud amb la història—, que és una construcció cultural, i que és canviant, el ventall del significat memòria, i no tant memòria històrica, s'amplia molt. És a dir, tenim memòria no solament d'allò que ens poden narrar les fonts orals —perquè la majoria de nosaltres no ha viscut la guerra civil i tot i així en tenim una memòria— sinó que de tot el passat. Per exemple, a Catalunya hi ha memòria del 1714, a Europa tenim una memòria de la Revolució francesa, i tanmateix, cap de nosaltres ho ha viscut.

En aquest punt, potser cal aclarir el fals binomi memòria-història. Sense cap dubte, el fet que s'utilitza la convenció de memòria històrica pot portar a diverses confusions. En primer lloc, podríem confondre la memòria amb la història,

quan de fet comparteixen molts trets —sobretot la gestió del passat, el que vol dir en el fons, poder— però no són el mateix. La història és una disciplina acadèmica i científica, que disposa d'una pròpia metodologia que la diferencia de tota la resta. La història, si la dissecionem com a ciència, consisteix en l'elaboració d'una hipòtesi, una recerca que pugui confirmar o desmentir aquesta hipòtesi, i unes conclusions. D'altra banda, la memòria és, com la història, una altra via de coneixement. No disposa d'una metodologia tan definida, així com no és reconeguda com una ciència, i per tant, no funciona de la mateixa manera. La memòria és sempre subjectiva del tot ja que brolla directament de l'exercici dels records d'un mateix. Per contra, la història és el tractament, també subjectiu en el sentit que un historiador no pot desprendre's del context espai temps que el condiona, d'unes fonts d'origen molt variat. Aquest tractament s'anomena historitzar. És a dir, la memòria pot, i ha de, ser historitzada. Quan parlem en aquests termes, el que es vol dir —parlem d'historitzar la memòria— és tractar d'analitzar els processos socials que formen i gestionen una memòria; això és, analitzar d'on sorgeix una memòria, si s'exerceix o per contra no s'exerceix, com es gestiona, etc.

Arribats a aquests punt potser alguns es plantejaran que si la història és una construcció subjectiva del passat, és conflictiva, en el sentit que no tothom comparteix la mateixa visió d'uns fets, viscuts o no. Efectivament, la memòria sempre és conflictiva i, per tant, del que es tracta és de gestionar-la el millor possible. Cal entendre doncs, que la memòria necessita una política institucional encarregada de gestionar, les MEMÒRIES —així, en majúscules i en plural. Si anem a termes més acadèmics trobarem un debat, però la visió que cada cop s'està consensuant més —a anys llum, com moltes altres coses, a l'estat espanyol— és la visió de que la memòria és un dret civil. És a dir, reivindicar una memòria, la que sigui, és un dret, i com a tal, la seva demanda origina una responsabilitat, o si es vol un deure, en les institucions, que s'ha de mostrar garantista davant la societat. Així mateix, la memòria s'ha d'entendre com un patrimoni, i que com a tal, cal transmetre —la transmissió és el concepte clau, sense aquesta no hi ha memòria, ja que mor. Per exemple, la memòria democràtica tan d'Espanya com de molts països d'Amèrica Llatina hauria de ser part de la base ètica i moral de la construcció d'aquests estats.

Si bé fins ara ens hem entretingut en disquisicions més acadèmiques, però, crec, necessàries per començar a entendre la complexitat del tema, anem ara a aplicar això a la terra, en concret a Menorca. Fa no molts anys, l'historiador Albert Balcells va escriure un llibre anomenat Els llocs de memòria dels catalans. En aquest —que no recoman especialment—, Balcells explicava com una sèrie de llocs de Catalunya tenen memòria, quina memòria, perquè, i com ha anat canviant: Poblet, Montserrat, El Canigó, Ripoll. Com hem vist, la memòria es va actualitzant i Montserrat és un bon exemple: la memòria d'aquest lloc ve des de l'època medieval fins a la Transició, on es varen reunir diverses vegades sectors dissidents al règim per organitzar-se. Deixant de banda la localització d'aquests llocs, resulta interessant el fet d'analitzar la memòria d'uns llocs. Però, què entenem per llocs de memòria? Un lloc de memòria és aquell lloc que té unes imatges del passat que estan presents en l'imaginari col·lectiu. Arribats a aquest punt volia compartir una pregunta que fa dies que em roda pel cap: tenim llocs de memòria els menorquins? Si és així, quins són? Al meu parer sí tenim llocs de memòria, però em resulta més difícil dir quins. Segurament, per poder arribar a més conclusions caldria fer un estudi i anàlisi més detingut i en profunditat, però és una pregunta que qualsevol lector es pot plantejar i pensar-hi. Per exemple, m'atreviria a dir que la fortalesa de La Mola o l'hospital de l'illa del Rei són llocs de memòria.

El tema de la memòria pot semblar irrellevant, però de fet, pot contribuir molt a una millora de salut democràtica, al mateix temps que a una recuperació i difusió d'elements culturals potser en perill de desaparició. Amb tot, a Menorca, ara mateix no hi ha cap tipus de política de memòria. Es roman indiferent tan als vestigis franquistes que resten en monuments com a la planificació de noves possibilitats de memòria. Així, no s'estan construint ni bastions ni bastides ètiques i culturals en referència al passat que puguin marcar un camí per assolir una millor salut social en el futur immediat. Certament, no és d'estranyar, i és que amb tot el que s'ha pogut veure fins ara queda clar que és

un tema complicat; cal doncs, reflexionar-hi i potser començar a pensar en explorar el tema per tal que els menorquins tinguem més referents, amb l'objectiu final de millorar la nostra democràcia.

Miquel López, membre de Menorquins pel Territori

➤ [Entrada al web de MpT: «La memòria dels menorquins»](#)